

ดีเคย์'ลอยตัว-เล็กโควตา'ร.ค.

• ย้ำทุกโรงงานร่วมสต็อกน้ำตาล¹⁰ 2.5 แสนตันกันขาด

สอน.พันธธ.ค.นี้ดีเคย์ ลอยตัวน้ำตาลและยกเล็กโควตา ก.ข.ค. ส่วน 8 แสนตันขายผ่านอนท.ยังคงไว้ เพราะเป็นตัวคำนวณราคาน้ำตาลส่งออกทั้งหมด ย้ำต้องมีสต็อกน้ำตาลไว้ 1 เดือน 2.5 แสนตันกันน้ำตาลในประเทศขาด

นายสมศักดิ์ จันทร์รวงทอง เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) เปิดเผย “ฐานเศรษฐกิจ” ว่า ฤดูกาลผลิตอ้อยและน้ำตาลปี 2560/2561 ที่จะเริ่มเดือนธันวาคมนี้จะประกาศลอยตัวน้ำตาลและยกเล็กโควตา ก. (บริโอดในประเทศ) โควตา ข. (ส่งออกผ่านอนท.) โควตา ค. (ส่งออกโดยผู้ผลิตน้ำตาล) ที่ความคืบหน้าล่าสุดพอจะสรุปได้แล้ว

“จากเดิมที่มีโควตาเพราะมีจุดประสงค์คือต้องการให้มีปริมาณน้ำตาลในประเทศเพียงพอ จึงกำหนดสัดส่วนระหว่างส่งออกและขายในประเทศ ซึ่งทางมิตรประเทศก็มองว่าตรงนี้เป็น การจำกัด ทำให้ราคาน้ำตาลในประเทศสูงขึ้น คือไปเบี่ยงเบนอุปสงค์และอุปทานในตลาดภายใน สมมติว่าภายในบริโอดน้ำตาล 5 ล้านตัน แล้วไปกำหนดว่าขายได้แค่ 4 ล้านตัน ฉะนั้นวัน

นี้เราจึงต้องเลิกระบบโควตา ใครมีความประสงค์จะส่งออกหรือขายในประเทศก็แล้วแต่ และเปิดโอกาสให้นำเข้าด้วย”

อย่างไรก็ตามมั่นใจว่า ก่อนเดือนตุลาคม 2560 ในแง่กฎระเบียบ บทลงโทษ และการเคลียร์หนี้ของกองทุนอ้อยและน้ำตาล(กท.) จะต้องเรียบร้อยต่อไปกู้เงินใครมาก็ไม่ต้องผ่านมติกรม. จะมีความอิสระในการกู้เงินมากขึ้น จากนั้นจะประกาศลอยตัว ในช่วงเริ่มฤดูกาลผลิตอ้อยและน้ำตาลปี 2560/2561 ที่จะเริ่มใช้เดือนธันวาคมนี้ ทั้งการประกาศลอยตัวและยกเล็กโควตา

ส่วนน้ำตาล 8 แสนตันที่ขายผ่านบริษัท อ้อยและน้ำตาลไทยฯ (อนท.) นั่นคือน้ำตาลส่งออกธรรมดา แต่ขายผ่านอนท. ที่ยังต้องมีอยู่เพราะเป็นตัวที่ใช้ราคาซื้อขายมาคำนวณราคาน้ำตาลส่งออกทั้งหมด แต่เราจะไม่กำหนดว่าเป็นโควตาจะไม่พูดเป็นโควตา

△ สมศักดิ์ จินนรวงศ์

หรือยกเลิกระบบโควตาไป แต่จะพูดว่าเป็นน้ำตาลส่งออกและน้ำตาลที่ขายในประเทศ ซึ่งใครอยากส่งออกก็ส่งออก ใครจะนำเข้าก็ได้ โดยแต่ละโรงงานก็ไปบริหารเอง แต่การส่งออกจะต้องมอบน้ำตาลส่วนหนึ่งให้ออนท. เพื่อทำราคา เพื่อให้อนท. รู้ราคา และนำราคาที่อนท. ขายมาคำนวณราคาน้ำตาลส่งออกทั้งหมด ตรงนี้เลิกไม่ได้เพราะเป็นกลไกแบ่งปันผลประโยชน์มาคำนวณรายได้ระบบ

ดังนั้นใครจะส่งออกน้ำ

ตาลก็ได้แต่น้ำตาลในประเทศจะต้องไม่ขาดแคลน โดยตามกติกาใหม่คือ 1. จะต้องสต็อกน้ำตาลทรายจากผู้ผลิตทั้งหมดรวมกันแล้วมีปริมาณเท่ากับ การบริโภคภายในประเทศ 1 เดือน หรือรวมกันราว 2.50 แสนตัน โดย 2.50 แสนตันนี้โรงงานน้ำตาลทุกโรงจะต้องไปแบ่งเฉลี่ย

ให้ตรงตามสัดส่วนน้ำตาลที่แต่ละค่ายผลิตได้ ซึ่งมีสัดส่วนไม่เท่ากัน วัดตามปริมาณมากน้อยของน้ำตาลที่แต่ละค่ายผลิตได้ เพื่อเก็บน้ำตาลไว้ตรวจปริมาณตามสต็อก จากเดิมที่น้ำตาลโควตา ก. จะถูกจัดสรรสำหรับบริโภคในประเทศ 2.5-2.6 ล้านตันตรงนี้จะกันไว้เลย

“ตามกติกาใหม่จะไม่มีเพียงแต่บอกว่า โรงงานน้ำตาลทรายขาวทุกค่ายจะต้องสต็อกน้ำตาลให้ 1 เดือน หรือ 2.50 แสนตัน โดยน้ำตาลในส่วนนี้จะ

ใช้ก็ต่อเมื่อน้ำตาลในประเทศเกิดการขาดแคลนเท่านั้น”

ต่อไปก็ต้องไปออกระเบียบให้น้ำตาลส่วนนี้ นำออกมาขายในประเทศได้ โดยคนที่จะมาดูแล และสามารถนำน้ำตาลออกมาใช้ได้ ในยามขาดแคลน น่าจะเป็น สอน. และกระทรวงพาณิชย์ หรือให้พิจารณาในรูปของโรงงานน้ำตาล ก็ต้องมาหารือกัน และเมื่อถึงออกมาใช้แล้วก็ต้องไปหาน้ำตาลมาแทนที่ โดยจะนำมาจากไหนก็แล้วแต่การบริหารจัดการของโรงงานน้ำตาลแต่ละค่าย ซึ่งจะต้องเรียงคิวรับผิดชอบ ดึงในส่วนของใครออกมาก่อนค่ายนั้น ก็ต้องไปหาน้ำตาลที่ดึงออกไปมาแทนที่ พอเดือนต่อไปยังขาดอีก ก็ดึงเอาสัดส่วนของรายต่อไป ออกมาใช้ก่อน พอเดือนต่อไป ถ้าน้ำตาลในประเทศขาดแคลน อีกก็เป็นคิว ของรายต่อไปก็ต้องนำน้ำตาลออกมาตามสัดส่วนของตัวเอง ซึ่งแต่ละค่ายไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิตน้ำตาล

“ถ้าหาน้ำตาลมาคืนไม่ได้ก็มีบิลทงโซ่ ตามกฎหมายเดิมโดนปรับเท่ากับราคาน้ำตาล กิโลกรัมละ 20 บาท หรือ 20,000 บาทต่อตัน และยังมีบิลทงโซ่ อื่นอีกตามกฎหมายฉบับอื่น เช่น กรณีที่กักตุนน้ำตาลไว้เพื่อทำกำไร ไม่นำออกมาขายก็มีโทษ” ■